

VORA VORA

Ancoratge

Queda lluny el temps en què La Caixa celebrava la implantació de les seves oficines fora del Principat amb aquell feliç "fins i tot a la petita illa de Formentera". El recorden, l'anunci? Fora del Principat, concretament a les Illes Balears i les Pitiüses, l'entitat financera no s'estava de professar la seva catalanitat; de fet, era La Caixa de Pensions i Estalvis de Catalunya i Balears. El que em va resultar sorprenent, passats els anys, va ser comprovar que la seva implantació en terres valencianes refusava l'agermanament lingüístic i cultural que sí que practicava a l'arxipèlag. Al País Valencià, La Caixa practicava una certa prevenció -deixem-ho així- quant a la venda dels seus productes, per als quals es reduïa a l'ús de l'espanyol. Però encara ha resultat més sorprenent veure com a dia d'avui una altra entitat financera principatina com la Caixa de Catalunya fa un ús molt notori de la llengua espanyola en la seva paperassa per als clients, no només en terres valencianes sinó també en el territori illenc. La darrera gran sorpresa ha estat comprovar que la implantació de l'entitat valenciana Bancaixa ha obert oficines a les Illes i al Principat sota el nom de Bancaixa mentre que en terres valencianes utilitza la marca en valencià i la llengua valenciana amb gran normalitat. Aquesta anormalitat compartida no escau gaire amb polítiques econòmiques pròpies del segle XXI i menys quan des del món de l'economia es comencen a donar interessants mostres de comprensió vers l'evident potencial de l'euroregió mediterrània. No entenc que l'estratègia comercial de les dites entitats es deixi arrossegar encara per vells ancoratges polítics.

Joan Mari
joan_mari@hotmail.com

La crònica

Correus plurilingüe i La Caixa medallista

Dilluns, 27 de desembre

La polèmica continua. Els tretze membres de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que impulsaren l'aprovació d'un dictamen que reconeixia explícitament la unitat del català, denuncien l'actitud de la presidenta de l'AVL, Ascensión Figueres, de no permetre la votació del dictamen. Els acadèmics afectats han demanat a les instàncies jurídiques del Consell un pronunciament sobre la legalitat de la decisió presa per la presidenta. Ascensión Figueres, però, no ha tramitat la petició per retardar el procés amb la intenció de no votar el document.

En quin cap cap. Al grup municipal del PP a Barcelona no li agrada que els informatius de TV3 i Catalunya Ràdio diguin "cap de l'oposició" per referir-se a Xavier Trias, cap de CiU a l'Ajuntament. No li agrada perquè a l'Ajuntament no està "regulada" la "figura" de cap. El PP li ho fa saber al director de la Corporació de Ràdio i TV, Joan Majó, qui, diligent, passa la consigna a les redaccions d'aquests mitjans públics. Trias se n'assabenta i es lamenta que Majó "digui als periodistes com han de fer la seva feina" i de "l'obsessió del PP i l'Alberto Fernández Díaz". És curiós que, quan Maragall va promoure la figura de cap de l'oposició al Parlament, Artur Mas (el cap) no ho volia ser, i ara que li volen treure la "denominació" a Trias, aquest ho vulgui ser.

Dimarts, 28 de desembre

Balears: set granges de pollastres tancades. El sector agroalimentari illenc no guanya per ensurts. Les anàlisis de la Conselleria de Sanitat han descobert una substància, cloramfenicol, en els pollastres de set granges a Balears. És perillosa per als humans i prohibida en els processos d'engreixament. La Conselleria diu que no hi ha risc real per a les persones, però el fet és que

no havia informat de res fins que el *Diario de Mallorca* ho destapà. Després de les vaques boges i de la llengua blava ara toca el torn als pobres pollastres.

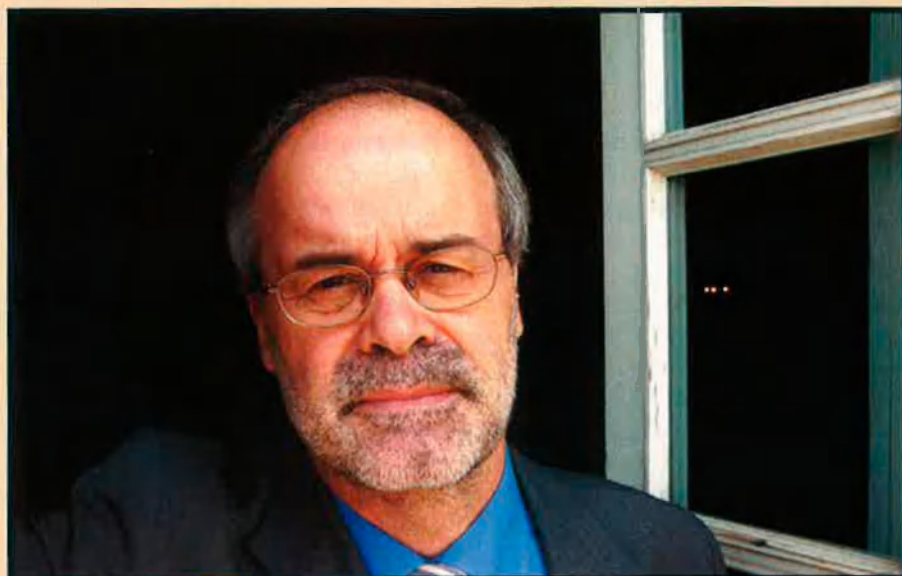
Selecció de futbol del País Valencià. La selecció juga el seu tradicional partit de Nadal. Durant el partit que els enfrontava amb Bulgària, es va despenjar una pancarta en la qual es podia llegir "Ací o allà, idioma valencià" i una altra on es demanava el boicot als productes catalans, sense que cap responsable de l'organització del partit fes res per impedir-ho. Al mateix temps es demanava el boicot a Catalunya, se sentiren diversos crits de l'estil de "*dónde están, no se ven los amigos de Guillem*", en referència al jove antifeixista de Burjassot assassinat l'11 d'abril del 1993 a Montanejos (Alt Millars).

La Caixa, medallista. Com si participés en uns Jocs Olímpics d'hivern, La Caixa rebrà dues medalles d'or en poc temps. L'Ajuntament de Barcelona li va fer lliurament, el 24 de desembre, de la Medalla d'Or de la Ciutat. I el Dia dels Innocents, la Generalitat de Catalunya anuncia que li atorga també la Medalla d'Or de la Generalitat. I no és innocentada. Se li atorga "per la seva acció innovadora i aportació social i econòmica". La de l'Ajuntament, segons va dir Joan Clos, és perquè "cent anys després, l'entitat retorna al seu origen". La Caixa ha superat, el 2004, el llistó dels cent anys. Ja es pot penjar medalles, ara.

Auditoria de l'administració Pujol. Es presenta una auditoria sobre la gestió administrativa de la Generalitat de Catalunya, en l'època anterior al Govern catalanista i d'esquerra, a càrrec del conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, Antoni Castells, acompanyat pel secretari del Govern, Ernest Maragall, i l'interventor general Josep Maria Portabella, entre altres. La nota, segons Castells, és un "suspens

EL POLS

El conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, Antoni Castells –a dalt–, ha presentat una auditoria sobre la gestió administrativa de l'anterior Govern català. La nota, diu, és un "supens inqüestionable". A l'esquerra, la postal enviada per Correus en la qual es diferencia entre valencià i català, i quina en català?

inqüestionable" a l'anterior gestió per ser "massa compartimentada", "poc racional" i per la "gran proliferació" d'empreses públiques (un total de 64 entre entitats públiques, fundacions i organismes comercials). L'informe també destaca que en el període 2001-03 no es van fer oposicions i es van contractar molts treballadors interins. La conseqüència és que un terç de tot el personal de la Generalitat són interins.

Dimecres, 29 de desembre

Correus felicita l'any amb una postal plurilingüe. L'empresa estatal Correus ha fet arribar als seus clients una felicitació nadalenca en la qual felicita l'any en les diverses llengües de l'estat, a més de l'anglès. El que sobta de la postal (vegeu la imatge) és que apareixen dues felicitacions en català: "Bon any" i "Feliç any". Amb els antecedents de l'empresa postal podem deduir que

es tracta d'una versió en valencià i una altra en català, a més del misteri de saber quina és quina. Una mostra més que per al proper any hauran de canviar moltes coses.

Dijous, 30 de desembre

Diada nacionalista a Mallorca. Totes les forces nacionalistes a Mallorca participen en la manifestació central de la Diada que, per raons òbvies, se celebra el dia 30 en lloc del 31 (després de tancar l'edició d'aquest setmanari). Sota el lema "Per l'Europa dels pobles lliures" han convocat la mobilització Alternativa per Mallorca, Grup Blanquerna, ERC, PSM i l'STEI, entre d'altres. Especialment actives es mostraren en els preparatius les organitzacions juvenils de PSM, ERC i la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans, Maulets i Sa Sargantana, amb la celebració d'actes de tipus divers preparatoris per a la

La deriva

En tot el que resta de legislatura serà molt difícil que Francesc Camps recupere la imatge centrada i progressista que volia per al seu Govern. Res del que havia fet de notable fins ara –que ha estat poca cosa, tot cal dir-ho– no el qualificava de manera significativa. Tanmateix, la falta d'iniciatives s'explicava per la penúria de la hisenda pública heretada, i encara podia salvar la cara predicant la croada pel Pla Hidrològic. Un programa de mínims, per dir-ho així, que deixava obertes les expectatives davant d'oportunitats imprevistes, com podria ser l'any nou o qualsevol altra avinentesa. Però aquest crèdit ja se li està esgotant.

A banda del baix rendiment de quasi tots els departaments del Consell, ja és innegable la deriva dretana de la gestió, que fins ara ha estat condicionada per l'ombra del seu predecessor, les picabaralles partidàries i, des d'ara, sembla que ho estarà també pel conflicte lingüístic i la mobilització de la tropa blavera. El que li faltava, al nostre president, per donar-nos la seua –poca– talla política, tan qüestionada per la feligresia zaplanista.

No diré jo que l'esmentat conflicte estiguera solucionat, però la veritat és que l'expresident Zaplana el deixà en via de superació mitjançant l'Acadèmia famosa. Tan sols calia deixar que aquesta entitat, tan dòcil però no irresponsable –com és el cas de l'altra, la de la competència–, diguera la seua i donara fe de l'evidència. El valencià és català, o a l'inrevés, als europeus els importa un rave la matisació. Camps encoloma la responsabilitat als acadèmics i, amb mèrits o sense, passa a la història del país com un pacificador. Ha preferit, però, passar-hi com un analfabet.

J. J. Pérez Benlloch